

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งการวางรากฐานของชีวิต เป็นช่วงที่เด็กพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ได้มากที่สุด และมีพัฒนาการทุกด้านอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการวางรากฐานที่ดีแก่เด็กเท่ากับการเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติในอนาคต เด็กจึงควรได้รับการเลี้ยงดูและได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตั้งแต่เริ่มแรก คุณลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญที่การจัดการศึกษาคควรมุ่งพัฒนาเด็ก คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจากคุณลักษณะนี้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จในการทำสิ่งต่าง ๆ มีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถปรับตัวและเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ด้วยความรู้สึกลึกที่มั่นคง ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์

เด็กเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง เป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความเป็นมาของมนุษยชาติ รวมถึงเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรมจะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับการศึกษาว่า “การศึกษา เป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะกันทุกด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นจะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ” (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 1) ดังนั้นการพัฒนาเด็กที่เป็นอนาคตของชาติต้องเริ่มจากการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 1 มีความมุ่งหมายให้ผู้ผ่านระบบการศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จิตใจจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีลักษณะประการหนึ่ง คือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาในช่วงอายุระหว่าง 0 - 6 ปี ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ในวัยนี้สมองเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้องจะช่วยสร้างเสริมให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 16) ด้วยเหตุนี้การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กปฐมวัยจึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนของเด็กในวัยนี้ เพราะในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นระยะที่เด็กมีความคิดจินตนาการสูงและศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์กำลังพัฒนา แนวการจัดประสบการณ์และกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย เน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นกระบวนการคิดและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

โดยทั่วไปแล้วการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้แสดงออกด้วย การวาดภาพระบายสี การปั้น การฉีก การตัดปะ การร้อย การพิมพ์ภาพ และการประดิษฐ์เศษวัสดุต่าง ๆ ที่สามารถพัฒนาพฤติกรรมในการทำงาน พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาพลังของการแสดงออกทางอารมณ์ พัฒนาให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หากเด็กได้รับการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เหมาะสมต่อเนื่องตามลำดับ นับว่าเป็นการวางรากฐานที่มั่นคง สำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในวัยต่อมาจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งช่วงเวลาพัฒนาการด้านนี้มีความสอดคล้องกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ ของเด็ก ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เน้นความสำคัญแก่เด็กก่อนวัยเรียน ในการปูพื้นฐานพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน (เยาพา เดชะคุปต์. 2542 : 86) ดังนั้น หากเด็กในวัยนี้ได้รับการจัดประสบการณ์หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างเป็นลำดับขั้นและมีความต่อเนื่อง จะเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในวัยต่อ ๆ มา

จากการศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลที่ 2 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า การจัดประสบการณ์ด้านการเคลื่อนไหวและจังหวะจะเน้นให้เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ โดยใช้เครื่องให้จังหวะที่กำหนดไว้ในแผนการจัดประสบการณ์ให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระเป็นกิจกรรมพื้นฐาน และส่วนที่สัมพันธ์กับเนื้อหาเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายโดยเน้นการทบทวนเรื่องให้รับรู้จากกิจกรรมอื่น ส่วนหนึ่งจะใช้บทเพลงที่เด็กสามารถทำท่าประกอบเพลงหรือคำคล้องจองให้เด็กบริหารร่างกายอย่างอิสระ การปฏิบัติตามคำสั่ง การปฏิบัติตามข้อตกลง การเป็นผู้นำ ผู้ตาม และการทำตามทางตามจินตนาการ โดยมีครูคอยช่วยชี้แนะ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่ระบุไว้ในตารางกิจกรรมประจำวันตามแผนการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการเด็กในด้านต่าง ๆ

ดังนั้นในการพัฒนาบุคคลจึงต้องมีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กในวัยนี้มีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และบุคลิกภาพอย่างรวดเร็วและ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกของชีวิต มีอิทธิพลต่อการพัฒนาในขั้นต่อไป (ดวงเดือน ศาสตร์ภักทร. 2522 : 10-18) วัยเด็กนับได้ว่าเป็นวัยแห่งวิกฤตการณ์ในการพัฒนาบุคลิกภาพเป็นระยะ สร้างพื้นฐานของจิตใจในวัยผู้ใหญ่ต่อไป (Hurlock. 1964 : 115) วัยแรกเกิด- 6 ปี เป็นวัยพื้นฐานของการพัฒนาบุคลิกภาพ (ทศนา แคมณี และคนอื่น ๆ. 2535 : 140) นอกจากนี้ อิริคสัน (Erikson) ยังมีความเห็นว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการที่บุคคลมีการติดต่อกับสัมพันธ์กับสังคม จึงเน้นที่สัมพันธ์ภาพระหว่างสังคมกับบุคคล และแบ่งพัฒนาการทางบุคลิกภาพออกเป็น 8 ขั้น แต่ละขั้นจะมีช่วงวิกฤตสำหรับพัฒนาการเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ (Erikson. 1975 : 220-222) ดังนั้นจึงมีช่วงวิกฤตตลอดชีวิต ถ้าในช่วงวิกฤตใดพัฒนาการเป็นไปได้ดี มีลักษณะทางบวกมากกว่าทางลบ พัฒนาการทางบุคลิกภาพจะเป็นไปในทางที่ดี ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นคนที่สามารถเผชิญปัญหาหรือแก้ปัญหา สามารถตัดสินใจได้ ตรงกันข้าม ถ้าในช่วงชีวิตใดพัฒนาการเป็นไปในทางลบมากกว่าทางบวก ผู้นั้นจะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพไม่สมบูรณ์ มีปัญหาในการปรับตัวและพัฒนาการในขั้นต้นมีอิทธิพลต่อพัฒนาการในขั้นต่อไป

สำหรับเด็กปฐมวัยจะมีพัฒนาการอยู่ระหว่าง ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 กล่าวคือ วัยแรกเกิด- 1 ปี ขั้นความไว้วางใจ-ความไม่ไว้วางใจ (Trust VS. Mistrust) เด็กวัยนี้จะพัฒนาความไว้นับถือใจ ความไว้วางใจต่อตนเองและบุคคลอื่น หากได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานเป็นอย่างดีจากพ่อแม่ วัย 2-3 ปี ขั้นความเป็นตัวของตัวเอง-ความไม่มั่นใจในตนเอง (Autonomy VS. Doubt) เด็กในวัยนี้ถ้ามีโอกาสและได้รับการส่งเสริมให้ลงมือทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ เด็กจะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองได้ดี หากเด็กไม่มีโอกาสได้ลงมือทำสิ่งต่าง ๆ เอง เด็กจะเกิดความเคลือบแคลงสงสัยในความสามารถของตนในการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เอง วัย 4-5 ปี ขั้นความคิดริเริ่ม ความรู้สึกผิด (Initiative VS. Guilt) เด็กในวัยนี้จะรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีความคิดริเริ่มในการทำกิจกรรม หากผู้ใหญ่ส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ รับฟังความคิดเห็นและให้เวลาสำหรับการตอบคำถามของเด็ก ทำให้เด็กกล้าคิด กล้ากระทำ กล้าแสดงออกในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่รู้สึกผิดในการคิดริเริ่ม เด็กจะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองได้ดี ตรงกันข้าม หากผู้ใหญ่ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ อยากรู้ อยากลงมือกระทำหรือไม่ตอบคำถามที่เด็กต้องการรู้ จะเป็นการยับยั้งการสร้างเชื่อมั่นตนเองของเด็ก วัย 6-11 ปี ขั้นความขยันหมั่นเพียร ความรู้สึกต่ำต้อย (Industry VS. Inferiority) เป็นวัยที่เด็กต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น โดยการพยายามคิดทำ คิดผลิตสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะไปช่วยพัฒนาความขยันขันแข็ง อันตรายสำหรับการพัฒนาของเด็กในขั้นนี้คือความรู้สึกต่ำต้อย ช่วยตนเองไม่ได้ ถ้าเด็กได้รับการกระตุ้นให้ทำสิ่งต่าง ๆ

ให้กำลังใจในการทำงานสำเร็จ และให้คำชมเชยในความพยายามของเด็ก จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดความมานะพยายาม แต่ถ้าเด็กทำสิ่งใดขึ้นมาแล้วผู้ใหญ่ไม่ให้ความสนใจเห็นว่าน่าเบื่อ เด็กจะพัฒนาความรู้สึกต่ำต้อย (พรณี ช.เจนจิต. 2528 : 68-70) และบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กคือผู้ที่มีส่วนในการสร้างประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้กับเด็ก ซึ่งได้แก่ พ่อ แม่ ครู เพื่อน และบุคคลที่เด็กรู้จักนั่นเอง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534 : 40)

ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัยนั้นสามารถส่งเสริม โดยการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย เด็กจะมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมทั้งโดยลำพังและเป็นกลุ่ม โดยครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอแก่ความต้องการของเด็ก ประสบการณ์ที่เด็กได้เล่น หรือทำกิจกรรมอย่างอิสระ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ช่วยให้เด็กได้คิดค้นคว้า และทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้กิจกรรมสร้างสรรค์ยังช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ผลสำเร็จของการทำงานศิลปะทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ เมื่อบุคคลได้พบกับความสำเร็จอยู่เสมอจะทำให้บุคคลเกิดความมั่นใจในการทำงานของตนเองมากขึ้น (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2526 : 63-68) กิจกรรมสร้างสรรค์จัดขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมือและตา พัฒนาประสาทสัมผัสระหว่างตากับมือ ส่งเสริมคุณธรรมในด้านความอดทน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบ การกล้าแสดงออก ความเชื่อมั่นในตนเอง รวมทั้งสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับเด็กจะมีอิทธิพลต่อจิตใจของเด็กในการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ หากเด็กมีโอกาสแสดงออกตามความคิดสร้างสรรค์ทั้งในด้านการพูด การแสดงท่าทางตลอดจนผลงานต่าง ๆ เด็กก็จะเกิดพฤติกรรมทางบวก คือ เด็กจะมีความมั่นใจในตนเอง (ภรณี คุรุรัตน์. 2535 : 105-106)

จากเหตุผลดังกล่าวมา ผู้วิจัยสนใจที่ศึกษาการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานของเด็กปฐมวัย จะเห็นได้ว่า สื่อที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และอุปกรณ์ประกอบที่หลากหลายมีส่วนสำคัญเพื่อช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก รวมถึงบทบาทหน้าที่ของครูที่เปิดโอกาสให้เด็กคิดและตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเหมาะสม การให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชย และการเสริมแรง เพื่อให้เด็กรู้สึกสบายใจ ปลอดภัย รู้สึกดีและมีความสุขเวลาทำกิจกรรม และเพื่อส่งผลให้เด็กเกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมแก่ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย นำกิจกรรมไปจัดเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของวัยเด็ก ความสนใจของเด็กแต่ละบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย

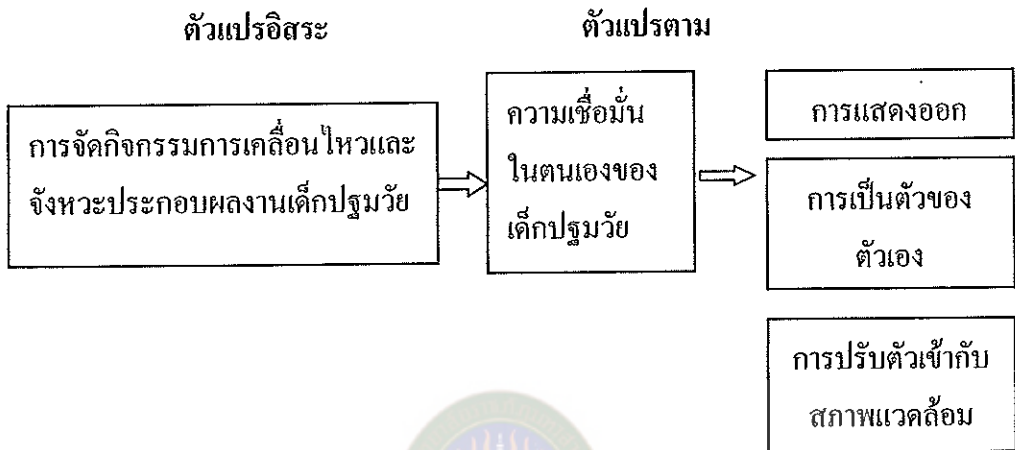
เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัยมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย
คือ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเทอดไทย อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 16 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง
2. ตัวแปร
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ พุธ และศุกร์ ในเวลา 9.00- 10.00 น. วันละ 60 นาที รวม 24 วัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดนี้เป็นเรื่องการจัดประสบการณ์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน คือ ด้านการแสดงออก ด้านการเป็นตัวของตัวเองและด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชายและเด็กหญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเทอดไทย อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยในด้านการแสดงออก การเป็นตัวของตัวเอง และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ด้วยการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย

1. **ด้านการแสดงออก** หมายถึง ความสามารถในการกล่าวพูด กล่าวแสดงท่าทาง และกล้าลงมือกระทำ

- 1.1 การแสดงออกด้วยคำพูด/ทำกิจกรรมด้วยความมั่นใจ
- 1.2 การแสดงออกทางท่าทาง
- 1.3 กล้าทดลองทำท่าทางใหม่
- 1.4 การกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรม
- 1.5 การสบตากับผู้อื่นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

2. ด้านการเป็นตัวของตัวเอง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตนที่แสดงให้เห็นถึงการกล้าตัดสินใจ รู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นด้วยตนเอง พึงพอใจยอมรับการกระทำของตนเองและตั้งใจทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ

- 2.1 กล้าตัดสินใจทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง
- 2.2 มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม ตีใจ มีความสุขเมื่อประสบผลสำเร็จ
- 2.3 ยิ้มแย้ม สนับสนุน ยอมรับพอใจกับการกระทำของตนเอง
- 2.4 มีความตั้งใจและพอใจในการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.5 ให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือเพื่อน

3. ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม หมายถึง ความสามารถในการร่วมกิจกรรมกับครูและเพื่อนด้วยความเป็นมิตรรู้จักการช่วยเหลือ ยอมรับสิ่งใหม่และปฏิบัติตามกติกา

- 3.1 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้
- 3.2 ประเมินความสามารถของตนเองได้
- 3.3 การปฏิบัติตามข้อตกลงของครูและสมาชิกในกลุ่มได้อย่างถูกต้อง
- 3.4 บอกความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นรับทราบ
- 3.5 การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ ได้แก่ วาดภาพ ระบายสี นึก ตัดปะ ตัดภาพและปั้น ดินน้ำมัน

5. การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยจังหวะอาจเป็นเสียงปรบมือ เสียงกลอง เสียงกรับไม้ เสียงกริ่ง และเสียงดนตรี โดยนำเอาอุปกรณ์ที่เป็นผลงานของเด็กในกิจกรรมสร้างสรรค์มาใช้ในการเคลื่อนไหวร่างกาย

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาเพิ่มขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้สนใจในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบผลงานเด็กปฐมวัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY